

**Oponentní posudek
na diplomovou práci Lucie Badalové**

"Nepodmíněný trest odnětí svobody"

Diplomovou práci studentky 5. ročníku Právnické fakulty UK v Praze Lucie Badalové, která je věnována problematice právní úpravy nepodmíněného trestu odnětí svobody, považuji s přihlédnutím k připravované nové kodifikaci trestního zákoníku za velmi aktuální.

Po stručném úvodu se diplomantka v kapitole pojednávající o pojmu trestu a účelu trestu věnovala poměrně obecnému pohledu na účel trestu a také jednotlivým teoriím či koncepcím z hlediska funkce trestání. Jako obecné východisko práce na téma nepodmíněného trestu odnětí svobody je možno takový přístup akceptovat, zvláště když se autorka zaměřila i na účel a funkce nepodmíněného trestu odnětí svobody.

V kapitole týkající se historie trestu odnětí svobody se autorka zevrubně zabývá vývojem trestání se zaměřením na nepodmíněný trest odnětí svobody, který v rámci možností i dostatečně historicky posuzuje. Zajímavá je i kapitola věnovaná mezinárodní spolupráci, kde se autorka, byť spíše ve formě upozornění, zabývá Evropskými vězeňskými pravidly a evropským vězeňským systémem. Měla by se však vyvarovat určitých nepřesností či nesprávností, jako např. na str. 26, kde uvádí, že v české právní úpravě lze trest odnětí svobody nepřevyšující jeden rok uložit až na základě důkladného uvážení a odůvodnění, ač se správně ve smyslu citovaného § 39 odst. 2 tr. zák. jedná o trest odnětí svobody nepřevyšující tři roky, anebo na str. 31, že dolní hranice trestu odnětí svobody je v trestním zákoně stanovena pouze výjimečně, což jistě neodpovídá skutečnosti.

Klíčovou kapitolou, a to jak z hlediska rozsahu, tak i zpracované materie, je nepochybně kapitola nazvaná „Právní úprava nepodmíněného trestu odnětí svobody v České republice. Autorka v této kapitole věnuje náležitou pozornost výkladu postavení nepodmíněného trestu v systému trestů, dále výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody odsouzenými (včetně mladistvých, žen, osob s duševními poruchami a s poruchami chování atd.), typům věznic a jejich diferenciaci, jakož i programům zacházení s odsouzenými, přičemž vychází z publikovaných názorů v literatuře. Dobře jsou zpracovány i části této kapitoly věnované podmíněnému propuštění, vlastnímu propuštění a postpenitenciární péči. Chybí mi však náležité zhodnocení judikatury obecných soudů i Ústavního soudu. I přes tuto kritickou poznámku je třeba hodnotit tuto kapitolu v zásadě kladně, a to pro její komplexní přístup, který svědčí o dobrém nastudování a zpracování dostupné české literatury.

Důležitá je také kapitola týkající se odlišností a zajímavostí v zahraničních úpravách nepodmíněného trestu odnětí svobody a jeho výkonu, která přináší některé zajímavé náměty, které by si však zasloužily podstatně hlubšího zhodnocení a většího využití v závěru práce, např. z hlediska úvah „de lege ferenda“. Negativně je třeba u této kapitoly hodnotit nevyváženost popisu jednotlivých zahraničních úprav, a to od několika stran (např. Slovensko, Nizozemí) až po několik řádků (např. Chile – 3 řádky, Rakousko – 4 řádky).

Z toho pak vyplývají otázky pro obhajobu diplomové práce:

1. Jak je třeba hodnotit relativně novou slovenskou právní úpravu povahy a ukládání nepodmíněného trestu odnětí svobody, zejména ve srovnání s českým přístupem v platné úpravě a v návrhu nového trestního zákoníku?

2. Má veřejný ochránce práv (ombudsman) určitou působnost i ve vztahu k výkonu trestu odnětí svobody?

Práce je psána srozumitelně a na potřebné jazykové úrovni. Celkově dobrá je úprava práce a její přehledné členění. Určitým nedostatkem práce je, že autorka nevyužila značné množství poměrně dostupných zahraničních pramenů.

Předložená diplomová práce zcela vyhovuje požadavkům kladeným na diplomovou práci. Navrhovaná známka – 2 až 3.

V Praze dne 14. listopadu 2007

Oponent:

1